

[Brøndsted.]

udgangspunkt for at tage sagen til behandling.

Der er flere ting i det. Bl. a. forelås det, at man skal have en konsulentstab til rådighed. Selv om man selvfølgelig altid må sige, at konsultative organer kan have deres begrænsning, så mener jeg, dette er et af de steder, hvor det som rådgivning og vel også som kontrol må siges at være rimeligt, at man har en konsulentstab. Om den så skal være på 30 konsulenter i overensstemmelse med cirka-antallet af arbejdstilsynskredse, kan man jo da også vurdere. Men det som udgangspunkt er nok en forudsætning for, at man kan komme med de andre ting.

Der er så det andet med, at da bygherre og arbejdsgiver ikke behøver at være én og samme, foreslås det, at bygherren via sin koordinator er den, der må tage ansvaret for samordningen af sikkerhedsarbejdet på arbejdspladsen. Jeg mener, det altid er ønskeligt og nødvendigt, at man klart præciserer, hvor ansvaret ligger, og det er der lagt op til her. Jeg synes næsten, det er gjort sådan, at man kan se det virkelig fungere.

Ind i dette kommer også den væsentlige ting, at der bliver lagt op til, i hvilket forum beskyttelsesforanstaltningerne og beskyttelsessituationen skal diskuteres. Det kan bl. a. ske på byggemøderne, og dermed er der en koordinerende faktor med hensyn til selve dette at vide, hvad der sker og ikke sker.

Når man ser på det med alle kravene om ansvaret, må man dog alligevel spørge sig selv, om der ikke også er grund til at se på, om der er noget på en byggeplads, der hedder eget ansvar. For det kan jo være sådan, at trods det at der foreligger konsultative råd, så er det jo ikke altid, at disse råd bliver fulgt lige punktligt af alle. Der kan være andre situationer, hvor man må sige, at her er egetansvaret så stort, at svigten også skal have sine konsekvenser, lige så vel som hvis andre svigter deres ansvar.

Jeg mener, det er rigtigt, at der i § 2 står en dato, den 1. juni, men det er kun én ting til, som gør, at det haster med at få arbejdet gjort færdig, og vi vil i hvert fald gøre vort til, at det kan blive færdigt.

Ingomar Petersen (RV):

Man kan kun hilse med glæde, at arbejdsministeren nu også tager problemet med det

interne sikkerhedsarbejde inden for bygge- og anlægssektoren op, men jeg tror, folketinget må gøre sig klart, at det ikke er så ligetil at udfærdige ensartede regler inden for de vidt forskellige arbejdsområder, som mindre byggepladser og større byggepladser udgør. Det fremgår også ganske klart af det udkast til bekendtgørelse om det interne sikkerhedsarbejde, som foreligger.

Jeg tror nok, man under udvalgsarbejdet nøje må overveje, at man ikke kommer til at vedtage ordninger, som for de beskæftigede hos den almindelige mindre entreprenør og håndværksmester bliver til mere gene end gavn. Der er ingen tvivl om, at de ca. 100.000 arbejdsulykker pr. år, som kræver mere end én dags fravær, kan nedbringes væsentligt ved en øget sikkerhedsindsats, men spørgsmålet er, om det ikke var muligt at klare dette uden at sætte et stort administrativt arbejde i gang med yderligere udbygning af arbejds- og fabriktilsynet med, som nævnt i bemærkningerne, en 30 mands konsulentordning.

Nu synes jeg godt, man kunne have gjort opmærksom på, at i bemærkningerne til bekendtgørelsen gøres der jo udtrykkelig opmærksom på, at det endelige antal formentlig vil blive en 60-65 konsulenter, og så vil de alligevel kun kunne bestride tilsynet med en besøgsfrekvens på en 5-6 gange pr. år, hvis man altså har godt det dobbelte antal konsulenter. Det vil sige, at der ikke er tale om en udgift for det offentlige på 2 mill. kr., men nærmere en udgift på imellem 4 og 5 mill. kr.

Det er et spørgsmål, om en sådan forøgelse af antallet af de offentligt ansatte og de offentlige udgifter i den nuværende situation er særlig hensigtsmæssig, og man kunne egentlig godt have lyst til at spørge venstre, hvad deres holdning egentlig er til denne yderligere udbygning af de offentligt ansattes antal og disse yderligere udgifter, når man i dag har hørt økonomiministeren rede-gøre for PP II og de problemer, der er dér.

Jeg forstår ikke rigtig, at man nu vil haste dette lovforslag igennem til den 1. juni. Jeg tror, man nøje burde undersøge, om man ikke ved en omlægning af arbejdet inden for arbejdstilsynet med mindre kontorarbejde og mere arbejde i marken, en effektiv rationalisering, kunne klare også denne arbejdsopgave; eller måske en helt